

Свети Георгије - заштиник Ћурђевиx Ступова и Берана

Храмовна слава Ћурђевиx Ступова, катедралног манастира Епархије будимљанско-никшићке, прослављена је 6. маја 2021. године, на Ћурђевдан, светом архијерејском Литургијом коју је служио Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки и администратор Митрополије црногорско-приморске г. Јоаникије.

Свечано прослављање Светог великомученика и победоносца Георгија, који је небески покровитељ Берана и његовиx житеља, почело је на празник рано ујутру, у 6 часова, тако што су свештеници беранског намесништва и братство манастира град окадили и окропили светом водицом и на тај начин одржали традицију ћурђевданског уранка, поштујући важеће епидемиолошке мере и саобраћајне прописе.

– Име и слава Светог Георгија помињу се са највећом љубављу већ толико вјекова. Пострадао је почетком IV вијека, у вријеме безбожног цара Диоклецијана, своју главу положио за Христа Господа и од тада до данас Светом Георгију се подижу храмови, пишу пјесме о њему, сликају се иконе, славе га многи домови. Он је постао заштитник племена, народа и држава. Русија на свом грбу има насликаног Светог Георгија Побједоносца како јаше на коњу. Код нас се у Дробњаку неких три стотине година нико није могао населити ако не прими да слави као приславу Светог великомученика Георгија. И манастир Ћурђеви Ступови, који је настао прије више од 800 година, има за свог заштитника и небеског покровитеља Светог Георгија,

подсетио је владика Јоаникије.

– Питамо се како је могуће да се слава, житије, страдање и име Светог Георгија тако памте и држе кроз времена, јер, дођу нека времена, па потискују оно што су претходна покољења стварала, али име Божјег угодника нико није могао протјерати у заборав – зато што се Свети Георгије сјединио са Богом живим и истинитим, зато што је на такав начин победио смрт и пролазност, додирнуо божанску вјечност и с њом се сјединио, а то је Христова вјечност, и укинуо ту преграду између времена и вјечности. Из вјечности он силази у наше вријеме. Иако је, већ, са Христом у Његовој вјечној слави, њему је могуће да силази у овај свијет да помаже, кријепи, оснажује, избавља од невоља, туга и патњи, да чини чудеса у овом свијету, беседио је Његово Преосвештенство.

– Свети Георгије се показао као побједоносац, велики заштитник православној војсци у биткама, као и Свети Димитрије, јер су обојица били војводе за вријеме цара Диоклецијана, али су радије изабрали да буду војводе Цара небеског. И постале су војводе Цара небеског и тако упечатали себе у свим покољењима. Свети Георгије се сјединио са Христом, прије свега, својом вјером. Док је био војвода код цара Диоклецијана, био је вјерујући хришћанин. Као млад човјек свим срцем својим, свом душом својом, свом мишљу својом о светом Јеванђељу заволио Христа. Господ Исус Христос се уселио у његово срце и једино тако можемо објаснити ту његову узвишену, величанствену храброст да се он појавио као заштитник хришћана, када је видио како безбожни паганин, римски цар Диоклецијан прогони, мучи и убија хришћане. Он је исповједио: Царе, и ја сам хришћанин, знајући шта га чека, указао је Епископ будимљанско-никшићки.

– Сва сила и моћ римске државе и цара Дилкецијана није могла да сломи великог Христовог војводу Георгија. Био је подвргнут различитим мучењима, више дана и недјеља, претходно му је одузет чин војводе. Када су незнабошци видјели толику његову храброст, они који су се колебали полако су прилазили Христу и сами исповједали вјеру да је прави, истинити Бог Онај у Кога вјерује и Који снажи Светог Георгија. Његово мучеништво је, заправо, било поновљена слика Христовог страдања. Господ Исус Христос је наново страдао, ако можемо тако рећи, са Светим Георгијем. Био је са њим у његовим ужасним страдањима, кријепио га и дао му толику храброст да се ниједног момента не поколеба, него је желио из свег срца да пострада за свог Господа као што је и Господ на Голготи претрпио најстрашнија страдања за сваког од нас, нагласио је владика Јоаникије.

– Промисао Господњи је такав да Светог Георгија прослављамо, скоро увијек, после Васкрсења Христовог. Познате су нам ријечи црквеног пјесника по којима се Свети Георгије појавио као сунце. Није нико на земљи достојан да се назове сунцем правде, јер то име припада само Христу Господу, али и светитељи, који су сјединили са Христом, примили су свјетлост, њихове ране свијетле, њихови ликови свијетле и та свјетлост се никада више не одузима од њих, јер су своје животе положили за Христа. Међу свим мученицима, после Светог Стефана Првомученика, издвајају се посебно и не раздвајају се Свети Георгије и Свети Димитрије, поучавао је Владика.

– Манастир Ћурђеви Ступови преко 800 година прославља Светог Георгија и опстаје. И ова светиња, у којој смо се данас сабрали много је страдала. Он је слика страдања Христовог и страдања Светог Георгија. Забиљежено је да је пет пута паљен, а колико је пута био нападнут, скрнављен, разаран и опет обнављан. Свако то обновљење овог манастира је слика васкрсења. Овај манастир је доживио много распећа и много васкрсења и, слава Богу, одржао се до данашњих дана, сабирајући народ Лимске долине и шире, око епископске столице коју је овдје утврдио Свети Сава 1220. године. Тај јубилеј смо обиљежили, али скромно, јер су биле неприлике, ова епидемија и друго што нас је стизало. Слава Богу, преброђавамо полако ову епидемију и даће Бог да се разведри изнад Горе Црне, поручио је епископ Јоаникије.

У току службе Владика је медаљом Светог Георгија првог степена одликовао г. Милана Пантовића из Београда за немерљив допринос обнови манастира Ћурђеви Ступови.

Домаћин овогодишњег славља били су г. Бранислав Њого Кљајевић, игуман манастира Блишкове Владислав (Цветковић) и настојатељ манастира

Мајсторовине јеромонах Андроник (Ракчевић). За следећу годину обавезу домаћина славља преузело је Српско добротворно друштво „Свети Владика Николај“ из Берана.

spc.rs